

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí v Bratislave 13. marca 2017, v trestnej veci odsúdeného J. B. pre prečin porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b/ a i/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 5. januára 2017, sp. zn. BB-4T/29/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného J. B. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Opatrením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I z 11. novembra 2013, sp. zn. 0Tp/91/2013 bola podľa § 40 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. odsúdenému J. B. ustanovená obhajkyňa JUDr. S. S..

J. B. bol právoplatne uznaný vinným z prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods.1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ a i/ Tr. zák. a zo zločinu porušovania predpisov o obehu tovarov v styku s cudzinou podľa § 254 ods.1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ a i/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko

Banská Bystrica z 24. septembra 2014, sp. zn. BB-4T/29/2014, právoplatným dňa 24. septembra 2014.

Na návrh ustanovenej obhajkyne odsúdeného, predseda senátu Špecializovaného trestného súdu uznesením z 5. januára 2017, sp. zn. BB-4T/29/2014 (č. 1. 9631) určil ustanovenej obhajkyňi JUDr. S. S. podľa § 553 ods. 2, ods. 5 Tr. por., § 12 ods. 3 písm. c/, § 14 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, ods. 2 písm. a/, ods. 3, písm. d/, ods. 4 písm. a/, ods. 5 písm. b/, ods. 7, ods. 8, § 15, § 16 ods. 3, ods. 4, § 17 ods.1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhlášky č. 163/2002 Z. z.

- A. Odmenu za 56 úkonov právnej služby poskytnutých v trestnom konaní podľa § 14 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z, ktorá spolu predstavuje 7 432,54 Eur.
- B. Náhradu hotových výdavkov (za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné, za vyhotovenie fotokópii ITP záznamov o počte strán 3239 a za cestovné výdavky) a náhradu za stratu času, ktorá predstavuje spolu 5. 827,14 Eur.
- C. Spolu odmena a náhrady ustanovenej obhajkyne predstavujú čiastku 13.259,68 Eur.

V odôvodnení svojho rozhodnutia o určení výšky odmeny za poskytnuté právne služby a náhrad za hotové výdavky a za stratu času ustanovenej obhajkyňi, súd poukázal na zákonné ustanovenia (§ 553 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Tr. por.), v zmysle, ktorých má odsúdenému ustanovená obhajkyňa voči štátu nárok na odmenu a náhrady podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z v znení zmeny vyhlášky č. 184/2013 Z. z. (ďalej len „vyhláška“), pričom o výške odmeny a náhrad rozhodne na návrh obhajcu súd, ak sa trestné konanie skončilo rozhodnutím súdu, tak ako je to v prípade trestnej veci odsúdeného J. B.. Následne súd podrobne s poukazom na príslušné ustanovenia vyhlášky uviedol spôsob výpočtu odmeny za poskytnuté úkony právnej služby ustanovenou obhajkyňou (spolu za 56 úkonov právnej služby), taktiež poukázal na príslušné ustanovenia vyhlášky a určenie výšky náhrad za jednotlivé hotové výdavky ustanovenej obhajkyne a náhrady za jej stratu času. V neposlednom zároveň osobitne uviedol dôvody na podklade ktorých určil výšku odmeny alebo náhrady za príslušný úkon odlišne od návrhu ustanovenej obhajkyne.

Proti uzneseniu o určení odmeny a náhrad ustanovenej obhajkyne podal odsúdený J. B. riadne a včas sťažnosť.

V sťažnosti odsúdený poukázal na svoju finančnú situáciu, ktorá mu neumožňuje žiadne platby a ani splátky. V súčasnosti poberá pomoc v hmotnej núdzi a vykonáva prácu s nízkym ohodnotením v rozsahu 32 hodín mesačne, je odkázaný na finančnú pomoc iných ľudí pri splácaní súdnych trov a trov väzby a okrem domu zaťaženom ťarchou v prospech banky, ďalší iný majetok vyššej hodnoty nevlastní. V závere svojej sťažnosti poprel svoju vinu, ktorú uznal v rámci konania o dohode o vine a treste požiadal o priznanie nároku na bezplatnú obhajobu, prípadne nároku na obhajobu za zníženú náhradu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal, v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por., správnosť a zákonnosť výrokov sťažnosťou napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na odôvodnenie zamietnutia sťažnosti odsúdeného sťažnostný súd uvádza, že súd nezistil nesprávnosť alebo nezákonnosť výrokov napadnutého uznesenia a zároveň poznamenáva, že odsúdený obsahom svojej sťažnosti ani správnosť a zákonnosť výrokov o určení odmeny a náhrad ustanovenej obhajkyne, nenapadol. Pre ozrejmenie vzhľadom na odsúdeným vznesenú žiadosť o bezplatnú obhajobu alebo obhajobu za zníženú náhradu sťažnostný súd dodáva, že napadnutým uznesením nebolo rozhodnuté o povinnosti odsúdeného nahradiť štátu odmenu a náhradu vyplatenú ustanovenému obhajcovi (§ 555 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), tak ako sa odsúdený domnieva, ale súd rozhodol o určení výšky odmeny a náhrad ustanovenej obhajkyne (§ 553 ods. 2 Tr. por.), ktorá má voči štátu nárok na odmenu a náhradu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Zjednodušene povedané v prípade trov trestného konania v podobe odmeny a náhrad ustanoveného obhajcu, najskôr súd rozhodne o nároku ustanoveného obhajcu voči štátu na jeho návrh (tak sa stalo v danom prípade) a až následne po vyplatení tejto odmeny a náhrad ustanovenému obhajcovi, rozhodne súd ďalším rozhodnutím o povinnosti odsúdeného nahradiť štátu to čo štát vyplatil ustanovenému obhajcovi. Podľa § 558 ods. 2 Tr. por. pred rozhodnutím o povinnosti odsúdeného nahradiť štátu vyplatenú odmenu a náhrady ustanovenému obhajcovi, treba zistiť, či nie sú splnené podmienky na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri rozhodovaní

podľa § 553 ods. 2 Tr. por. o určení odmeny a náhrad ustanovenej obhajkyne, nezaobrá sa súd otázkou či má odsúdený nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu. Táto otázka (nároku na bezplatnú obhajobu alebo obhajobu za zníženú náhradu) má význam až pred rozhodnutím o povinnosti odsúdeného nahradiť štátu už uhradené odmeny a náhrady ustanovenému obhajcovi podľa § 555 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Súd je povinný ju skúmať (napr. vyžiadanim si dokladov o majetku, o osobnom stave) a pri skúmaní tejto otázky sú rozhodujúce celkové ekonomické a osobné pomery odsúdeného a nielen momentálna finančná situácia.

V danom prípade odôvodnil odsúdený svoju sťažnosť proti uzneseniu o určení odmeny a náhrad ustanovenej obhajkyne svojou nepriaznivou finančnou situáciou a takto odôvodnená sťažnosť proti uzneseniu súdu podľa § 553 ods. 2 Tr. por. nie je dôvodná, nakoľko žiadnym spôsobom nenapáda, či už spôsob určenia odmeny alebo náhrad ustanovenej obhajkyne, ich výšku alebo prípadne rozsah poskytnutia príslušného úkonu právnej služby.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, dňa 13. marca 2017

JUDr. Peter P a l u d a, v. r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová